

STELLING

Taalbeleid is geen tijdelijke maatregel die alleen nodig is op scholen met veel achterstandsleerlingen. Iedere school moet een taalbeleid voeren, ook scholen waarvan de meerderheid van de leerlingen Nederlandstalig is, ook scholen met weinig taalzwakke leerlingen.

* * *

Natuurlijk is het zo dat taalbeleid (of de verhoogde aandacht ervoor) zijn oorsprong vindt in scholen en regio's waar een behoorlijk grote aanwezigheid van allochtonen en anderstaligen te noteren viel. Hun gebrek aan schoolse taalvaardigheid bleek een struikelblok te zijn (Hajer & Meestringa 1995) voor het leren en het meekunnen op school. Met alle nare maatschappelijke gevolgen vanden voor de hele gemeenschap.

De verhoogde aandacht voor de rol van taal bij het leren mag echter niet beperkt worden tot de evident zwakste groep. Niet alleen allochtone leerlingen hebben immers baat bij de versterking van hun schoolse taalvaardigheid. Dat geldt voor alle leerlingen omdat aan hun vaardigheden steeds hogere eisen worden gesteld, niet in het minst door de invoering van nieuwere werkvormen (zelfstandig en samenwerkend leren) en de ICT-mogelijkheden. Basisvaardigheden zoals het gericht opzoeken van informatie, het zelfstandig doornemen van teksten (het internet is web van teksten), het maken van een samenvatting, het presenteren van een werkstuk, het kritisch becommentariëren van een stelling en dergelijke zijn van essentieel belang bij het leren. En dat geldt voor alle vakken en ... alle leerlingen. Opnieuw blijkt de grotere aanwezigheid van allochtonen een zegen voor het onderwijs aan allen (naar Koen Jaspaert).

LITERATUUR

Hajer, M. & T. Meestringa: *Schooltaal als struikelblok. Didactische wenken voor alle docenten*. Bussum: Coutinho, 1995.

Werner Schrauwen
Coördinator Nascholingscentrum Brussels Hoofdstedelijk Gewest
nascholing.brussel@skynet.be

* * *

Als taalbeleid zich niet beperkt tot 'het spreken *van* leerlingen', maar ook te maken heeft met 'het spreken *met* leerlingen', dan is taalbeleid een ondersteuning voor de leerlingenparticipatie. We willen dit laatste dan ook niet beperken tot het organiseren van een leerlingenraad, maar het thema opentrekken naar meer onderlinge communicatie in de lessen. Enerzijds leren leerlingen op die wijze meer met verantwoordelijkheid omgaan en anderzijds kunnen allerlei soorten gesprekken (begeleidende, reflecterende, motiverende...) tussen leerling en leraar het leerproces bevorderen.

Wilfried De Hert
Schoolbegeleider Bisdome Antwerpen
wil.dehert@planetinternet.be